نو دوی باید

څه وکړي؟

Ketabton.com

لیو [illegible] لو[illegible]توی [illegible]و ارزښ[illegible] که اثر [illegible]چي [illegible]ر [illegible]چند[illegible] خو[illegible] [illegible] مف[illegible]م [illegible]و[illegible] د[illegible] چې په [illegible]وستا[illegible] ارز[illegible] او باید د
دې لوی لیکوال د فکر څخه پښتون قوم هم خبر سي

لیکوال: لیو تولوستوی
ژباړونکی معتصم شاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب اړوند

لیکوال: لېو تولوستوی

ژباونکی: معتصم بالله شاهد

د خپرېدو کال: ۲۰۲۳ ز

د ژباړنکي سره د تماس او واټ ساپ شماره: ۰۷۷۳۶۹۱۶۹۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

مور پلار استادانو او کورنۍ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه څرگندونه

په دې تورتم کې سخ د هغو ماشومانو په حال

چې لکه شمعه پر سر چتر د رڼا ونسي

استاد معتصم شاهد له وخته پر فسبوک را سره ملگری دئ، د ادبیاتو د پوهنځي استاد دئ، موده وړاندې یې د ښکلا پېژندنه تر عنوان لاندې یو کتاب په پې ډې ایف بڼه خپور کړ ، زما په خیال چې دا به په پښتو ژبه کې یو نا اشنا عنوان وي (جمالیات).

اوس یې تازه په تازه د لېو تولوستوی اثر چې په ۱۶۸۰ ز مو کلونو کې لیکل شوی او سمدستي پر انگریزي ژبې هم ژباړل شوی دئ په پښتو ژبه ژباړلی دئ تر دې عنوان وړاندې ډاکټر لطیف بهاند د تولوستوی جگړه او سوله کتاب له روسي ژبې غالبا په پنځه ټوکه کې ژباړلی دئ.

تولوستوی یو پراگراماټیک لیکوال وو د لیکنې مشهور تیمونه یې (ځواني مرگ غربت مینه او ... .)د عملي ژوند څه دې او اسانه دې چې و لوستل شي که څه هم گڼو روسي سیاسي چارواکو له ده نه کرکه لرله خو لینن ترې متاثره وو او دی یې د روښن انقلاب هنداره او یو عظیم هنرمند باله چې د روسیې شفاف تصویر یې په لیکنو کې پروت دئ.

نه پوهېږم؟ برداشتونه مختلف دې څنگه هغه ځوک چې په امر یې په پنځوس لکه انسانان تر خاورو لاندې دې له تولوستوی سره مینه لرلی سي څکه تولوستوی یو د هغه لومړنیو لیکوالانو څخه دئ د عدم تشدد فلسفه یې په لیکنو کې لکه د نیمي ورځي لمر له ورایه ښکاري مهاتما گاندي او مارتین لوتر په ژوره توگه ترې متاثره دي د گاندي د عدم تشدد فلسفه د تولوستوی د فلسفې انکشاف دئ.

د استاد ژباړه په دوو لاملونو په ښو لوستلو ارزي یو دا چې استاد د ادبیاتو مسلکي دئ او باوري یم چې ژباړه به یې زموږ د توقع لوړه وي کمه به نه وي لکه پخوانی تالیف ښکلا پېژندنه یې دوهم دا چې دا کتاب د کوم ټرنډ لیکوال بریان ټریسي روبین شرما او ... نه دئ د نړی د فرسټ کلاس د لیکوالو له جملې څخه دئ چې واقعا مو د مطالعې تنده در ماتوې!

استاد ته د دې اثر د تکمیل ډېره ډېره مبارکي وایم خدای ج دې موږ ته د ښو لوستلو توفیق راکړي خوشحال په دې یم چې اوس هم یو ځوک سته چې د لاري د سر له دوړو ور آخوا هم یو څه ژباړي او فقط د خواري پښتو د ښه خدمت په نیت . کور دې ودان استاده.

په درنښت

ban babakerkhil

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژباړونکي خبري

دوی څه باید وکړي؟ خو په انګریزي ژباړه کي يې نوم ورته موږ باید څه وکړو؟ ورته اېښـی مـا چـي عربي او دري ژبه کي د کتاب نوم ولیدئ نو هلته يې هم په لږ توپیر سره مثلا دري کي څـه بایـد وسي او په عربي ژبه کي دوی باید څه وکړي نو ما هم عربي غوره وبلل او همدا نوم مي ورته کښېښوئ.

دغه کتاب د روسي لوی لیکوال لېوتلوستوی اثر دئ چي د غریبانو او سوال کونکو حالات يې پکښي لیکلي دي دغه کتاب اوس هم زموږ د ټولني دپاره یو ښه کتاب ځکه دئ چي زموږ ټولنـه اوس هـم د فقر څخه زورېږي.

فقر خورا زورونکی مرض دئ ځکه چي موږ نه سو کولای خپله ټولنه تري خلاصه کـو لکـه څـه ډول چي لیکوال وايي چي موږ که هر څومره زیـاتي پیسي-و غریبـانو تـه ورکـړو نـو هغـه هـم دغـه پیسـې بربادوي او بیرته خپلي لاري ته راګرځي.

ما د دغه کتاب د پای څخه بعضي موضوعات چي تقریبا یـو څـو کرښـي دي لـري کـړي ځکـه چـي اوسني حالت، ټولني او خپلو ضرورتونو ته په کتو باید موږ همداسي وکړو تر څـو مـو ټـولني تـه خیـر ورسېږي او شر څخه هم خپله ټولنه او هم خپل ځان لري و ساتو.

ما کوښښ کړی چي مفهوم په پښتو اصطلاحاتو کي تر تاسو ورسوو او تاسو يې لوستلو تـه رابولـو کـه چیرته زموږ څخه په دې ژباړه کي د ژباړې اصول نه وي مراعات سوې نو ستاسو درنو لوستونکو څخه هیله لرو چي موږ و بخښئ ځکه انسان له خطاوو څخه خلاص نه دئ نو ستاسو ټولو لوسـتونکو څخـه یوه نړۍ مننه کوم چي زموږ ناچیزه هڅه لولئ او خپل ارزښتناکه وخت زموږ ناچېزه ژباړي ته ورکوئ.

مینه او مننه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی باید څه وکړي

البته فقر او غربت مي ليدلی وو خو هغه فقر او غربت چي ما پـه مسـکو کـي وليـدلی زمـا دپاره نوی وو او هيڅ وخت ور څخه نه يم بيغمه سوی په مسکو کي چي هر قدم بږدې نو د عجيب او غريبو فقيرانو سره به مخ سې چي تر اوسه به دي نه وي ليدلې دلته پر ورږو يو ډؤل خلتې لري کور په کور گرځي او د خوراک دپاره يو څه غواړي .خـو هلتـه فقيـران د ښار په هره برخه کي ؤلاړ دي او په عجب انداز درگوري او پيسې درنه غـواړي، د هرچـا خواتـه چـي ورسي پـه عـاجزئ سره لاس ورتـه اوږدوي او د کومـک غوښـتنه ور څخـه کوي.د دوی د کومک څخه يواځينی منظور نغدي پيسې دي هر يوه ته پـه کتـو د انسـان ترحم را پورته کيږي.

په مسکو کي مي يؤ فقير وليدئ چي يؤه عزتمنده کورنئ يې درلودله پـه عـادي ډؤل پـر لاري أرام تللئ خو کله به پر رسته پښه او کله بيا پر چپه پښه انگوښېدئ. کلـه چـي بـه در سره مخ سو نو ستا په نظر به دا درتله چي سلام درته کوي خو وروسته به پر ملا خـم سـو خولئ به يې له سره لري کړه او پيسې به يې درنه و غوښتې .او که به دي فکر ورته ونه کئ کوښښ يې کوئ چي خواته دي در سي او دا په نظر درکي چي ستا وه کومـک او پيسـو ته اړتيا لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مو بیا هم ورته توجه ونه کړه مخ یې اړوئ آه یې کوئ او یو بل لاروي ته یې ځان رسوئ.

ما له ځانه وپوښتل هغه ولي د پیسو د پیدا کولو دپاره یوه بله لاره نه پیدا کوي مگر که څه هم آخر پوه سوم خو بیا هم د دې ډلې ژؤند زما دپاره تل یوه معما وه یوه ورځ مې یو عسکر ولیدئ چې یؤ سوالگر په زور موټر ته پورته کوي.پوښتنه مې ؤکړه د دې بابا جرم څه دئ جواب یې را کئ سوال کول . دلته گدایي ممنوع ده زه هم ور پسې-په یوه بل موټر کې سپور سوم تر څو پوه سم ایا ریشتیا هم دلته گدایي ممنوع او سزا یې څه ده او ولې ممنوع ده، خلگ ولې یو انسان له دې منعه کوي چې له خپل هم نوعه انسان څخه کومک وغواړې .ما باور نه سو کولای چې باوجود د دومره سوالگرو دې په مسکو کې سوال ممنوع وو.

بل آخره د پولیس موټر د یوې پوستې خواکې ؤدرېدئ أؤ ما هم د موټر چلونکي ته وویل چې لږ لرې ترې ودرېږي پیاده سوم او زه هم ور پسې پوستې داخل سوم گورم چې سوالگر یې درولی دئ او غواړې تر څو یې خپل رېس ته ورولې زه چې بې اجازې داخل سوی وم د رییس شوعبې ته داخل سوم ریېس چې خوا کې یې توره وه او درېشي-یې کړې وه د میز شاته پر چوکۍ ناست وو سوالگر انتظار وو تر څو ورته د ورتگ اجازه ورکړل سي زه چې بې اجازې ننوتلی وم پوښتنه مې ؤکړه دا فقیر مو ولې نیولی دئ جناب! هغه چې ماته یې په تعجب کتله چې څه ډؤل بې اېجازې یې دفتر ته ننوتلی یم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې پوښتنه کوم ویې ویل تاسو څوک؟ ومي ویل لیکوال ویې پوښتل د څه دپاره راغلی یې ما وویل غواړم پوه سم چي دا فقیر مو ولي نیولی دئ په جدي ډؤل یې راته وکتل او ویې ویل : دا موضوع په کوم ځای کي په تا پسي ارتباط لري ښاغلی لیکوال صیب، ومي ؤیل کله چي زه ستاسو دپاره کتاب لیکم باید واقعیت ولیکم، د لوړ څخه امر دئ، چي باید دوی ټول کړم هغوی د دې دپاره دلیل لري که بیا هم اسرار لري ورسه د لوړپوړو څخه پوښتنه وکه . د د ې ویلو دپاره مي څه نه درلودله معضورت مي ؤغوښتئ او د باندي راووتلم ساتونکي چي زما خبري اورېدلې وې خواته راته راغلئ، او ویې ویل دا کار لازم دئ ځکه که یې ټول نه کړو زیاتېږي په دې کي لاس مه وهه موږ دوی د کار کولو ځای ته بیا یو تر سو زده کي چي انسان باید کار وکړي او له کاره باید پیسې لاس ته راوړي.ده ته مي هم د ویلو دپاره څه نه درلودله چي ورته ووایم د هغه ځایه راووتم او په خپل کار پسي ولاړم خو یوه خبره مي په ذهن کي راگرځېده چي ولي یؤ چاته گدایي خوشي ده تر څو گدایي ؤکړې یا هم د دوی تعداد دومره زیات سوی دئ چي دولت یې نه سي راټولولی.

ما دلته څو ډوله سوالگر ولیده یوه ډله داسي ؤه چي بس په همدې گدایی یې ژوند کولی بله ډله داسي ؤه چي ریشتیا مسکین تر سترگو کېده چي د کار او ژوند په تلاښ مسکو ته راغلي ؤه خو کله چي یې ولیده چي دلته کار نسته او ور سره پیسې خلاصي سوې وې او د بیرته تللو دپاره یې څه نه درلودله ناچاره وه چي گدایي شروع کي ځکه نس لري او باید یو څه وخري، یؤه ډله د یو تصادف یا بدبختوب یا هم کوم بل مشکل په خاطر د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سروته ساقط سوې وه او ګدايي يې شروع کړې وه مګر يوه ډله داسي هم وه چي سالم او روغ وه هر کار يې کړلای سو او بيا يې هم ګدايي کوله زما د توجه محور هم همدغه سالم سوالګر وه.

زه لندن ته د علاج دپاره راغلی وم د ډاکټر د دستور سره سم څو ورځي ځنګل ته ولاړم هلته مي خلګ وليده چي په خوارئ سره لرګي أره کوې او پيسې لاس ته راوړي .هغوی په ورز کي د سخت کار وروسته د څلوېښتو څخه تر پنځوسو کوفيکو پوري معاش لاس ته راوړلی خو په هغه کي يې هم پس انداز کولی او کله چي به مي هغه خلګ چي سالم وه او ګدايي يې کوله تعجب مي کولی او فکر به وړلم.

کله چي مي د خلګو سره د دوی په اړه خبري کولې نو دوی راته وويله دا خو هيڅ نه دي کله چي ته د مسکو وه سنتي بازار ته ولاړ سې او د هغوی د اوسېدو ځايونه ووېنې نو هلته به تا ته درک ولګېږي يؤ أوسېدونکي خوراته وويل دا اوس يو فرهنګ ګرځېدلی دئ او د دوی شمېر تر پنځوس زرو نه هم اوښتی دئ دا چي زه په لومړي ځل مسکو ته تللی وم نو کله چي به دوی د خپلو غريبو خلګو خبري کولې يو ډؤل خوند به مي تري اخستی ځکه زمونږ ټولني دومره وړتيا لرله چي فقير نه دي.

بل آخرهيوه ورځ د مسکو سنتي بازار ته ولاړم تر څو هغه څه چي د دې سيمي خلګو يې راته صفت کوئ په خپلو سترګو وګورم خو وجدان به مي يؤه خبره راته بار بار کوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي غواړې د خلگو تاريک ژوند وويني با وجود د دې چي هيڅ مرسته يې نه سې کولای.

له بلې خوا مي زړه راته ويله ته يو ليکوال يې څه رنگه چي د ژوند اسوده برخي خلگو ته تشريح کوې بايد تاريکي خواوي يې هم ورته روښانه کې .

بل آخره په يوه يخه ورځ کي د مسکو سنتي بازار ته روان سومه .کله چي د بازار د څنډو تېرېدمه د داسي خلگو سره مخ سوم چي د وجود څخه يې مرض اورېدئ عجيب کالي يې پر تن وه چيد بدن غړي يې ترې ښکارېده زما په فکر په يو خاص ځای کي خاص د دوی د پاره گنډل سوې دي.جرابي او څپلې يې تر کاليو عجيبي ؤې څومره چي بازار ته نزدې کېدلم د دوی شمېر په هغه اندازه زياتېدئ.

هغه څه چي ماته د تعجب وړ وو هغه د دوی په متنفر او عجيب انداز د تېرېدونکو خواته کاته وو سوالگرو ښځو هم زړې جامې پر تن وې او گدايي يې کوله هغوی په زړو کالو گډو وډو وېښتو سره يو څه لاس ته راوړل تر څو خپله او د خپلو اولادونو گېډه مړه کړي.

زه د دوی و خواته ورغلم کله چي مي د يوه سره خبري کولې او دا مي ؤرته وويله چي راځه کار ته دي بوځم راته يې وويله ته د يوې بلې نړۍ سره تعلق لرې دلته څه کوې ايا غواړې زموږ پر حال خپل دېغت وباسې يا دي هم رېشتيا زما په حال زړه بد سوی او غواړې کار راته پيدا کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په فکر نه داسي انسان پيدا سوی او نه وجود لري چي موږ ټولو ته کار راکړي د دوی په منځ کي مي يؤ بل ولېد ئچي سيرې کالي خوار وجود او په لسو پښو په يخ کي ؤلاړ وو کله چي مي دوه درې ځلي سترګي ور سره په سترګو کړې حس مي کړه چي د خبرو کلو دپاره زمينه برابوي.سر يې وښوروئ او داسي احساس يې راکئ چي زما پوښتنو ته جواب راکوې لومړی مي ورنه د پيدايښت د ځای پوښتنه وکړه.په ډېره علاقه يې جواب راکئ په دې وخت کي څو نور نفر زموږ خواته راغله او زموږ خلوت يې راته خراب کئ.

مګر چاره نه وه بايد ادامه مي ورکړې وای سړي چي خپل لاسونه يو پر بل موږل خپل د ژوند داستان يې راته ويلئ وروسته تر هغه چي د کلي څخه ښار ته راغلی وو او څو ورځي يې کار کړی وو بې کاره سو او نور يې نه سوه کولای چي پيسې تر لاسه کړي ناچاره سو تر څو ګدايي او سوال شروع کړي هر کله چي د ګدايۍ څخه هم څه په لاس نه راتله ځکه چي سوالګر زيات سوه او په نتيجه کي يې د هر يوه در آمد کم سو په هوټلونو او رستورانتونو ګرځېدم د خوارکي توکو پاتي شوني مي راټولول کوم چي هوټل والا په کچره دانۍ کي غورزول او ورځ په ورځ ضعيفه او ولوېدم.

پاته کسان چي هم زما شاوخوا راټول سوې وه يو ډول داستانونه يې درلودله ټولو همداسي ټوک او خيرني جامې پر تن درلودلې او پښې يې له زړو او شلېدلو څپليو راوتلې وې يوه ته مي يوه سيکه ورکړه او نورو محاصره کړم او څنګه چي د دوی تعداد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات وو يو ډول شور ماشور جوړ سو ټولو خپلي سترګي په ما کي ګنډلې وې او په کتلو کتلو يې يو څه راڅخه غوښته.

هر څه چي وو خو دې ټولو يو زړه بوږنوونکې او خواشينوونکې منظره درلودله شل روبله چي له ماسره موجود وه د دوی تر منځ مي تقسيم کړه هر يوه ته مي لسمه برخه ترې ورکړه و مې غوښتل چي ترې لري سم خو که چرته يې امکان وای څکه د دوی تعداد لحظه په لحظه زاتېدئ هر يوه زما طرف ته خپل لاس اوږد کړی وو او ما نه سوه کولای چي د لسګونه را اوږدو سوو لاسونو سره کومک وکړم.

بالاخره هر ډول چي وو ځان مي د دوی له منځه ويېستلی او د کور طرف ته روان سوم کله چي د کور طرف ته تللم پر لار مي د يو داسي کس په ډول چي يوه ګناه يې تر سره کړې وي احساس درلودلئ کله چي کور ته ورسېدم تر پرش سوې داليز تېر سوم خپلي څپلۍ مي وکښې او د ميز تر شا کښېنستلم کارکونکي زما مخي ته پنځه ډوله خوندور خوراک کښېښوئ ما د دې تر څنګ چي ډېر بد احساس درلودلئ ټولي هغه خبري چي مي کړې وي بې مفهومه او بې دليله راته ښکارېدې.

هغه شپه مي خپل احساسات د خپل دوست سره شريک کړه کله چي يې زما خبري واورېدې په يو ډول توهين آميزه او مسخراچي ډول يې وويل دا په لويو ښارونو کي يوه تبعي پدېده ده او زياته يې کړه زما تاثر د دې خلګو د ليدلو څخه يواځي د يو ليکوال احساسات او د ښاره لرې اوسېدل دي. ده وويل د فقر شتون يوه نوې خبره نه ده بلکي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه طبعي پدېده تر څو چي ژوند وي دوی به وي تر څو چي انسان وي همدا مخلوق به وي فقر د اوسنی موډرني ټولني پیداوار دئ او باید صرف نظر یې وګرځوو نه یواځي په مسکو کي بلکي د لندن او د نړی په هر موډرنه سیمه کي همدغه حال دئ.

د خپل ملګري د خبرو مي سخت مخالفت وکړ او تر داسي حده احساساتي سوم چي ښځه مي د خپله اوطاقه په منډه بهر راغله او د پېښي پوښتنه یې وکړه په داسي ډول عصباني سوی وم چي خپل لاسونه مي ښورول او په قهر مي خپل ملګري ته وویل، یا! دوی څنګه باید دا ډول ژوند وکي دا ډول زندګي د تحمل وړ نه ده دغه وخت هغوی ماته نصیحت وکئ تر څو د تونډی، سختی او عصبانیت څخه پرهېز وکم هغوی مي ملامت کړه چي ولي نه سم کولای په ارامی او نرمی سره خپل مفهوم تر نورو پوري ورسوم نه سي کېدای چي د دې خلګو دا حالت دي زما د کورنی ژوند را تریخ کړي.

دا دلیل مي قبول کئ او څه مي و نه ویله اما دا مي ورته وویله چي زما قهر هم بې دلیله نه دئ د هغې ورځي څخه هغه لږ ارزښت چي ماته ښآري ژوند درلودلئ هم ختم سو او یواځي مي د داسي ژوند څخه نفرت کول په زړه کي پیدا سو هغه خوندونه چي په ښار کي دي او ما یې په اړه فکر کوئ زما دپاره یو ډول ذهني شکنجه او وجداني عذاب نه ماسوا بل هیڅ هم نه وه.

په ذهن کي مي فکر کوئ چي د ځان د ښه ژوند دپاره یو دلیل راوړم نه مي څو کولای چي خپل ښه او مجلل ژوند د دوستانو ښې بنګلې مجلل محلونه په ذهن کي راوګرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه د دې ماڼيو په بغل کې داسي کسان ژوند کوي چي هغوی د يخ لوړې څخه زورېږي او شکنجه کېږي دا زما دپاره ناممکنه وه چي دغه دوه ډوله ژوند يو د بل سره اړيکه لري او دا يوه لومړنۍ او طبعي پدېده ده دغه فکر د همدې ورځې څخه تر وروستۍ ورځي پوري زما په فکر او روح کي همداسي پاته سو.

د هر دوست سره چي مي دا خبره شريکوله همدا زما د ښځي خبره يې راته کوله او زما په ذهن کي دا خبره راوګرځېده چي زه بل آخره يو مهربانه زړسوانده انسان يمه چي د يو ډول غريبو خلګو په ليدلو متاثر سومه.

په ډېري سادګۍ مي په همدې خبرو باور وکئ دا څو ورځي چي مي بد احساس په وجود کي وو يو نوی احساس مي په ځان کي حس کئ دا احساس په دې خاطر وو چي ما په خپل ځان کي د ترحم او زړسوي قوه حس کړې وه چي د داسي خلګو په ليدلو مي زړه او روح نا ارامه وو او حس مي کړه چي دغه ترحم ما د نورو همکارۍ او مرستي ته کشوي.

ورځي تېري سوې او ځان ته مي وويله دغه خلګ چي مسکو کي اوسېږي بايد زما د خوشحالۍ د له منځه وړلو لامل نه سي او دا مي قبوله کړه چي دا زموږ موحيط دئ چي دغه حالت يې منځ ته راوړی دئ او داسي حالت دئ چي ځان ور څخه نه سو خلاصولی که څه هم خپل ژوند غريبانه کم بيا هم په دې سره غريبانو ته هيڅ نه سم ورکولی او د دوی بدبختي به هم پر خپل ځای پاته وي ښېله دې چي خپل او د کورنۍ ژوند تريخ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې خونده کم بنا پر دې د لومړي ځل پر خلاف و مې نه غوښتل چې په خپل ژوند کې کوم تغير راولم او فکر مي وکئ د امکان تر حده به دهغو غريبانو چې زما عواطف يې راپارولي دي د ژوند د اصلاح او ښې ګنې فکر وکم .

زه يو ځوان مرده انسان نه وم مګر غوښته مي چې د خپلو هم نوعو سره مرسته وکړم نو فکر مي وکئ چې زما ټوله فکر بايد پر خيريه او د ښې ګټو پر کارو راټول کم.

همدې وخت کي په مسکو کي د نفوسو سر شمېرنه شروع سوه چې دا زما دپاره يو ښه پيل وو ما همداسي په مسکو کي ځو خيريه بنسټونه پېژندله زما نقشه دا وه چې د خانانو خلګو ترحم او عواطف د دې ډلې غريبانو په مقابل کي راوپاروم او بيا د دوی څخه پيسې ټولي کم او د کومي خيريه موسسې د لاري د دې غريبانو سره کومک وکړم او د سر شمېرنې له لاري بايد دا مالومه کم چې کوم ځوک څومره قدر کومک ته اړتيا لري پلان مي درلودلئ تر ځو بعضي کسان يې د مسکوه بهر ولېږم ماشومان يې و مکتبونو ته واستوم او سپين ږيري يې سپينږرتون و لېږم.

ما دا فکر وکئ چې يوه تلپاتې موسسه چې تعليم افته خلګ يې په همدې خلګو وګرځي او د دوی اړتيا وي راټولي کي يو اسانه کار دئ دوی بايد د حرفي په زده کولو نه يواځي دا چې دوی به د دې حالت څخه خلاص سي بلکې هغه د نفرت کتل چې دوی يې خانانو ته کوي د منځه ولاړ سي. موږ خانان به په ارام وجدان او زړه، پنځه ډوله خوندور خواړه په خپل مجلل کور کي په استراحت سره خورو او د دوی په نه شتون کي به د روح

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زړه د دردونکي عذابه خلاص یو عبادت به په ارامه کوو او ښادی ته بـه پـه هوسـا روح ځان رسوو.

د دې طرحي د جوړولو سره مي په دې اړه یوه مقاله ولیکله او تر چاپ مخکي مي د هغـو دوستانو سره چي ما ور څخه هیله دلودله چي را سره به مرسته کوي شریکه کړه.

هغه خلگ چي ما ور سره دغه مقاله شریکه کړه ټول خانان وه او د دې طرحـي گټـي مـي هم ور سره شریکي کړې تر څو دې غریبانو ته په کار ورکولو سره شاید نور په مسکو کـي غریب نه سي پاته او موړ وکولای سو چي په ارام وجدان سره و خپل ښه او مرفع ژوند تـه ادامه ورکړو.

ټولو به زما خبرو ته په خورا دقت غوږ نیولی وو خو کله چي به اصلي موضوع ته ورسېدم چي د دوی څخه د کومک غوښتنه وه نو ټولو به سرونه وځړول او و به یې ویـل هـو بلـې مگر په دې ښار کي دومره څوک به د دې طرحي سره لیوالتیا و نه ښـیي تـر څـو دا طرحـه تر کامیابۍ پوري ورسېږي طرحه ښه طرحه ده خو د دې ښار اوسـېدونکي بـه زړه نـه کـي ورته ښه که کار مخ ته ولاړئ او کامیابه سو زه هېڅ ډول همکاري نه دریغـوم د دوی ټولـو خبري یو ډول وې او ما دا فکر وکئ چي دوی ته زما خبري هسي اوتي بوتي ښکاري خو دا چي سترگي له سترگو شرمېږي نو مخامخ یې دا خبره راته نه سوه کولای.

بل آخره یوه یې هم و ماته کومي پیسي نه کړې را د ورځـي پـه آخـر کـي یـوه بـل مجلـل محل ته ولاړم چي خورا تشریفات پکښي روان وه خادمان په رسمي او مونظمو کالیو کـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه په ورستي منزل کي د اشرافو ښځي چي پيشني کالي يې په تن وه په خورا غرور سره راټولي سوې وې د هر يوه د شتمنۍ سر تر اسمانه رسېدئ کله چي مي دوی ولېده دا فکر مي وکئ چي نه سم کولای د دوی توجه راجلب کړم. دا چي تللی وم نو لازمه وه چي خپله نقشه هر ډول چي وي دوی ته تشريح کړم ما په ډېر تکليف د خپلي ترحي تشريح دوی ته وکړه چي له ډلې يې يواځي يوه نفر د مالي کومک ټټر ووهلئ دا چي دوی د دومره وقار سره نه سوه کولای چي دوی دي د غريبانو تر کورونو ولاړ سي نوښه خبره ده چي زه تر هغه ځايه ولاړ سم او دوی ته هغه غريبان ور معرفي کړم.

دغه کس هم و نه ويله چي څومره کومک او کله به دغه کومک وکړې يو بل ځوان او يو سپېنږېری هم حاضر سول چي زما فکري ملاتړ وکړي فکر مي وکئ دا ډول خلګ که کومک هم وکړي نو د دوی مخصد نوم ګټل مېډال ګټل دي بل آخره مي پرېښول او خپل کور ته وګرځېدم په کور کي په دې فکر فکر کي چي خپله نقشه مي و نه سوه کولای چي عملي کم وېده سوم.

فکر مي وکئ چي ننه ورځ د يو بې مانا کار دپاره ټوله ورځ وګرځېدم کېدای سي چي زياتو کسانو پس شا راپسي خندلي هم وي خو بيا مي فکر وکئ چي بايد هيڅ شی زما د خپل کار او لاري څخه و نه ګرځوي او زه بايد پر خپله طرحه کار وکم.

زه د خپل وجدان په امر پسي تللم او دا د دې لامل سو چي بايد په خپله لاره کي محکم و اوسم او د خپلو خانانو ملګرو له خبرو تېر سوم او پر خپله طرحه لا محکم او ټينګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوم یوه ورځ وروسته مي مقاله د ښار تر ټولو ډېر ویـل کېـدونکي مجلې تـه ورکـړه چـي مقاله چاپ کړي د مقالې تر چاپ وروسته مي یوه مجله واخسته او دښاروالۍ شوراته مـي یووړه او هغوی ته مي واوروله د مقالې د وینا په وخت کي مي خوله وچېدله هر ډول چـي وو د مقالې تر ویلو وروسته مي د ښاروالۍ له چارواکو وغوښتل تر څو له خپـل موقفـه پـه ګټې اخستنې سره د ښاریانو او فقیرانو تر منځ خپلوي راجوړه کړي.

د مقالې د وینا په وخت کي په سالون کي عجیب سکوت وو یـواځي دوو نفـرو د شـورا د غړو څخه زما د وینا په وخت کي بعضي نوټونه ونیول او ویې ویل طرحه خورا ښـه طرحـه ده مګر غیر عملي ده چي د دې ټکي سره هغه ټول چي زما په خـبرو سره عصـباني سـوې وه راپورته سوه او خپل د برآت دلایل یې وړاندي کړل.

و مي غوښتل چي خطابیې مېز ته بیا ولاړ سم او دغه طرحه دوی تـه ښـه واضـح کـړم خـو کله چي دوی زه ولیدم چي د مېز سر ته ځم نو یو ډول شـور یـې پـه خپلـو منځنـو کـي و نښلوئ او ویې ویل موږ ستا مرحمت ته خورا درناوی کوو او غواړو چي دا طرحـه عمـلي سي خو د یو ناممکنه طرحه ده.

ولي په هر حال مجبوره سوه تر څو ماته غوږ ونیسي او د همکارۍ وعـده راکـي کلـه چـي مي د سرشمیرونکو د کارکونکو سره دا موضوع شریکه کړه چي زما قصـد یـواځي د دوی د سر شمېرنه نه ده هغوی تعجب وکئ داسي یې راکتله لکه یو بې مفهومه خبري چـي اوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بله اړخه کومه مقاله چي مي چاپ کړې وه هېڅ عکس العمل يې را ونه پاروئ آن يوه سړي هم زما سره د دې مقالې په اړه خبرې و نه کړې.

زما ښځي او اولادونو با وجود د دې چي زما نظر يې تايدولئ راته ويله چي ته نه بايد د دې طرحي د کاميابۍ اطمنان ولرې.

بل آخره زما هم دا زړه ته تېره سوه چي د طرحي کاميابي سخته ده. خو تصميم مي نيولی وو کومه لاره چي ماته ښه او غوره په نظر راځي بايد تعقيب کړم. زما نقشې زه خپلي خواته کشولمه خپله د هغې ناحيې چي بازار ته نژدې وه د هغې سرپرست سومه اورېدلي مي وه چي د مسکو ترټولو بد او وحشت ناکه د مسکو غربت به په همدې ناحيه کي مشاهده کړم په همدې خاطر مي د خپل مشر څخه د همدې ناحيې د سرپرستۍ غوښتنه وکړه او زما غوښتنه وه هم منل سوه د اوسېدو ځايونه انسانان او ټوله شاوخوا بدبويه او چټل وه هري خواته چي دي پزه کش کړې واى ډېر بد بوى د سړي تر دماغه رسېدئ.

ډېري مندي چي بلا اولادونه يې زېږولي وه په عجيب نظر يې ماته کتله او د ويلو دپاره يې هېڅ هم نه درلودله فکر مي وکئ دغه بې چاره ګان چي دلته ژوند کوي د ډوډۍ تر څنګ ساعت تېري او تفريح ته هم اړتيا لري فکر مي وکئ چي دغه انسانان د نس تر څنګ احساس او عاطفه هم لري چي بايد د هغه په اړه يې هم بايد فکر وسي دا موضوع زما په فکر ښه راغله ځکه دا انسانان نه يواځي لکه پسونه چي يواځي د خوراک دپاره تر اخوره بېول کيږي ژوند وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما کوشش نه باید یواځي د دوی د خیټي د مړولو دپاره وسي بلکي د انساني نورو ضرورتونو په اړه یې هم باید فکر وسي ځکه دغه خلګ هم د نورو انسانانو په سیر انسانان دي او دوی هم د نورو انسانانو په څېر غریزې او احساسات لري.

خلاصه کله چي مي په ذهن کي دا خبري راوګرځېدې نو دا فکر مي وکړ چي زما نخشه بلکل نا درسته ده او په ځان کي مي د ناتوانۍ احساس وکړ چي د دې خلګو ضرورتونو ته خپل ځان نه سم رسولی مګر لکه څنګه چي مي مخکي درته وویل دا یو کار وو چي شروع کړی مي وو او د ادامي پرته مي بله لاره نه درلودله.

یو لاربنود چي له ما سره راغلی وو زه یې د هغو کثافاتو د منځه چي هلته تیت سوې وه تېر کړم او د یو ساختمان اړخ ته یې ورسولم ده وویل په دې ودانۍ کي خورا زیات غریبان وسېږي او سر شمېرنه یې تر یوې ورځي زیات دوام پیدا کولالی سي.

زه په حیرانۍ سره د لاربنود په خواکي د هغه تعمیر خواته روان وم او د دې سیمي غریبو اوسېدونکو په تعجب زما خواته کتله د یو خان انسان ژوند هغوی ته عجیبه په نظر ورتللی نور سرشمېرونکي مي هم ولیده چي د نورو ودانیو خواته ورغله او دوی زما تر لاربنوني لاندي کار کوئ.

با لآخره هغه تعمیر ته ورسېدم او د سرشمېرني کار مي پیل کړ که څه هم د دغه تعمیر اوسېدونکي نسبت زما وه ودانۍ ته غریب وه خو بیا یې هم پورا نغدي مرستو ته اړتیا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودله ماته د دوی د خبرو څخه دا را معلومېده چي دوی نور څه نه لري يواځي او يواځي د خلګو په نغدي مرستو سره ژوند مخ ته وړي.

کله چي مي دوی ته وويل چي د دوی دوې لوڼي به په مکتب کي شاملي کړم دا يې قبوله نه کړه او دا يې غوره بلله چي د دې کار پر ځای دوی ته نغدي پيسې ورکړم زه د دې څخه پوی سوم چي دوی د دې انجونو څخه هم کار اخلي او د همدې لاري هم پيسې را جمعه کوي آن د يوې نيکي ښځي څخه پيسې غواړي کله چي مي د همسايه ګانو څخه پوښتنه وکړه هغو راته وويله کله چي دوی هر څومره پيسې راوړي نو هغه دلته ذخيره کوي. د نورو اوسېدونکو څخه مي هم مالومات وکړ پوی سوم چي دوی هېڅ پيسو ته اړتيا نه لري او اقتصادي حالت يې ښه دئ.

بل آخره راته مالومه سوه چي په دې ساختمان کي داسي څوک نسته چي مالي مرسته دې ورسره وکړم او د دې ساختمان پر هيڅ اوسېدونکي مي يقين او باور نه درلودلئ په نورو ساختمانونو کي مي هم د هغوی څخه پوښتنه وکړه تر څو راته ريشتيا ووايي تر څو د هغوی سره همکاري وکم په دې ساختمانونو کي هم واقعا داسي فقير چي پيسو ته اړتيا ولري نه سو پيدا.

ما په دې خاطر چي په دې ساختمانونو کي د هغه خلګو سره چي زه يې په لټه کي وم نه سوم مخ د ناراحتئ احساس کولئ ما داسي فکر درلودلئ چي په دې ساختمانونو کي به داسي خلګ ژوند کوي چي بد او دربدره ژوند به لري اما د دوی ژوند د هغه خلګو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند سره چي د ښار په منځ کي يې زندګي کول کوم فرق نه درلودلئ يـواځي دا تـوپير وو چي دلته خلګو په چټلۍ او بدبويۍ کي ژوند کولئ او په ښار کي حد اقـل نظافـت سـاتل کېدئ.

څه ډول چي په ښار کي بېلابېلي طبقي انسانان ژوند کوې لکه ښه ژوند متوسـط ژونـد بـد ژوند بد بخته خلګ ښايسته او بدرنګه دلته هم حالت همداسي وو دوی خارجي بـدبختي نه درلوده بلکي بدبختي د دوی په داخل کي وه بدبختي په دوی کي وه او پيسې هغه څه نه وې چي د دوی د دردونو دوا دي په وسي.

خلاصه: د دوی په منځ کي خورا ډلي ډلي خلګ وو لکه کسب ګر دنيـا داره غريـب خـو دوی داسي حالت کي نه وه چي پيسو ته اړتيا ولري مګـر د کومـک نـه مخکـي د دوی د ژوند بېلابېل اړخونه مطالعه کول خورا اړين وه. زه د داسي خلګو په تلاښ کـي وم چـي د دوی سره په مرسته کولو سره د دوی اړتيا وي پوره کړم او ور سره مرسته وکړم مګر پـه دې سيمو کي کوم داسي څوک نه وه چي دوی دي کومک ته اړتيا ولري.

يواځي هغه څه چي دوی درلودله هغه دا وو چي دوی غوښته چي په خپلو معصومو کتلـو سره د يو چا څخه يو څه پيسي تر لاسه کړي او هغوی ته په عجيب انداز وګـوري او دغـه غوربت چي دوی د هغه په واسطه ځانونه ډنګر او خوار ښول نه سوه کـولای چـي د دوی و دې بدبختۍ ته د پای ټکی کښېږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا صحیح ده چي هغوی د خپله ژونده ناراضه وه خو په پوره اطمنان سره ویلای سم که دوی په ښار کي کارکونکي هم وای دوی به د خپله ژونده ناراضه وای ښاریان هم د خپلي وضعي څخه ناراضه دي او د هغه څه په اړه چي دوی یې نه لري نا خوښه دي.

ما د دې دوو طبقو خلگو تر منځ په ظاهري ډول کوم توپیر و نه لیدلی د دوي او د هغه خلگو چي په ښار کي ژوند کوي څه توپیر دئ یواځي دا چي هغه خلگ چي په ښار کي ژوند کوي د دې بېنوایانو په لیدلو سره د زړه نه آه کشوي او د دوی په لیدلو د درد احساس لري او دغه بله طبقه بیا د نورو خلگو دکار څخه خپل ځان ته حاصل لاس ته راوړي.

د دوی دوو تر منځ توپیر یواځي د هیلو او هغو ته د رسیدلو په لارو چارو کي دئ زه پوهیدم او دا موضوع مي درک کولای سوه مگر ما مخکي د دې په اړه هیڅ فکر نه وو کړی او یواځي مي غوښته چي د دوی د ژوند تر خبرتیا وروسته د دوی کومک ته ور ودانگم.

یواځي یوه لار د دوی د کومک دپاره شتون درلودلئ او هغه دا وه چي د دوی د ژوند په اړه د فکر او طریقي بدلون وو او د دې دپاره تر ټولو ښه لار دا وه چي لومړی باید یوه ښه او غوره لاره پېداسي او د دوی ښه ډول پېژندنه وسي او بیا پر هغه اصولو باندي رفتار وسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مشکل دا وو چي ما پر هغه لارو فکر کوئ چي دغه خلګ بايد له داسي حالت او د ژوند دا ډول طريقه بايد بدله کړي نه دا چي دوی په دې خاطر چي خپلي لومړنۍ اړتياوي او غذا نه سي ترلاسه کولای بدبخته دي بلکي دوی دا ستونزه لري چي د دوی معدې خرابي دي او د اشتهاوري غذا ته ضرورت لري يعني تر هر څه د مخه بايد د دوی د معدې علاج وسي.

که څه هم زما د ډېرو هڅو سره سره بيا هم هيڅا دې ته زړه نه کئ ښه چي کومک وکي آن هغه خلګ چي ما يې په کتابچه کي نومونه ياداښت کړې وه خو بيا مي هم د يو څو کسانو سره د هغه څه چي دوی اړتيا ورته درلودله کومک وکړئ.

زما خطا دا وه چي تصور مي کوئ چي په هر صورت بايد د دې کسانو سره کومک تر سره کړم زما ځان غوښتني د دغې چاري مخ ته وړل راته اسانه کړې وه غوښتل مي چي د غريبانو نومونه نوشته کړم او تر څېړني وروسته د هغوی ضروورياتو ته رسېدګي وکړم.

دا چي د څو کسانو مشکلاتو ته به رسېدګي وکړای سم دا ماته روښانه نه وه او دا فکر مي کوئ هغه خانان چي دغه خلګ يې دغي تباهۍ ته ټېله کړې يوه ورځ به د دوی په نجات کي هم کومک او همکاري کوي په داسي حال کي چي د دوی سره تر مخامخ کېدو وروسته د دې ترحي ناکامي ورځ تر بلي ښکاره کېدله ځکه دغو سوال کوونکو د کار څخه ځان وېستلی او ګدايي يې يو اسانه او استراحت مند کار بللی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک کولای سي چي د دغو موجوداتو فکر او قضاوت ته تغير ورکړي زموږ په منځ کي د خانانو خلگو په څير چي فعاله او ښه زندگي لري او هيڅ خواري او زحمت هم نه کاږي او د دې تر څنگ زموږ په ټولنه کي خانان خلگ هغه خلگو ته چي فعاله خواري کښه دي څه او کوم ارزښت نه ورکوي او کله چي به مي دغه فکر ذهن ته راتلئ نو ور سره سم به مي زړه ته لوېدل چي هيڅ ځوک او هيڅ کس د دې ناروغی علاج نه سي کولای هغوی په خپل ژوند کي کوم بد او ناخوښه څه نه ليدل هغوی ليدل چي بعضي- خلگ د دوی تحقير او سپکاوی کوي خو هغوی د دغه تحقير او سپکاوي دليل باندي نه پوهيدله او دغه وجه يې نه سوه پيدا کولای اکثرو يې دا فکر کولی چي دوی ښه او نيک کار کوي.

د دوی په منځ کي يو هلک چي سيوژه نوم يې درلودئ زما يې زياته توجه جلب کړه او تکل مي وکئ چي حد اقل دغه هلک د دغي مرداری ځخه نجات پيدا کي او يوه لاره د ده دنجات دپاره و لټومه او په ريشتني ډول مي زړه وربانديي وسو.

هغه مخکي د يوه موچي سره کار کوئ مور او پلار يې نه درلودله خو کله چي موچي مړ سو نو بې سره او سامانه پاته سو.

اوس غواړم چي خپله نيکي د دغه هلک سره تاسو ته ووايم سيوژه مي خپل کور ته راسره بوتلئ او هلته مي په اشپزخانه کي په کار ولگولئ اما نه مي سوه کولای چي دغه هلک ته د خپلو اولادونو په څنگ کي ځای ورکړم اما دا چي ما دی په خپله اشپزخانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي په کار وگمارلی فکر مي کوئ چي د ده سره مي کومک د کمال حد ته رسولی دئ. سیوژه نژدې اته ورځي له ما سره پاته سو په دغه ټوله وخت کي ما د هغه سره تر دوه ځلي زیاتي خبري و نه کړې.

مگر ما د اشپز څخه واورېدل چي هغه نه سي کولای چي دلته ارامه زندگي وکړي ښه غذا وخري او مناسبي جامې دي واغوندي او زموږ د کوره و تښتېدلی کله چي مي و غوښته چي هغه ووینم نو هغه له ما څخه منډه کړه او وتښتېدلی.

که د لومړی ورځي څخه ما د سیوژه ژوند ته توجه کړې وای نو زه به پوه سوی وای چي هغه ته غلته تربیه ورکول سوې ده. هغه دلته ولیدل چي زما اولادونه چي لا هم د ده همسنه دي خپله کار نه کوي او اشپازي ورته نوکران تیاروي پاکي او مهذبي جامې اغوندي د دوی نسونه په خوندورو خواړو ماړه دي لوښي په ډېره بې احتیاطی سره ماتوي او هغه خوراک چي د سیوژه دپاره خورا ځانگړی وو هغه زما اولادونو پر خپل سر هم نه تویوي.

هغه څه چي سیوژه زما په کور کي زده کړه هغه دا وه چي هیڅ کار باید و نه کړو ښه وخرو ښه واغوندو او ښه ارام بیده سو نه دا چي زما اولادونه یواځي د اوس د پاره کار نه کوي دوی به په راتلونکي کي هم ارام ژوند کوي او زندگی د خوندونو څخه به خوند اخلي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقه خبره دا ده چي زما کوښښ د داسي تلف سوو ماشومانو په حق کـي بـې مفهومـه وو ځکه ما خپله خپلو اولادونو ته په یوه مجلل ځای کي د همداسي بـې کـاره او بـې فعالیتـه زندگۍ تربیه ورکوله.

په دې سر شمېرنه کي د یو ډول خلگو څخه متاثره سوی وم د کوچنیانو وضعیت یې شرم راوړونکی وو هغوی خپل ماشومان د ځانونو سره تر لارو او کوڅو وړي تـر څـو د خلگـو ترحم جذب کړي.

د سیوژه تجربې ماته وښوله چي د دې خلگـو سره کومـک کـول سـخت او ناممکنـه او متناقض دئ کله چي سیوژه دلته ژوند کولی غوښته مي چي د خپلـو اولادونـو وضـعیت د نوموړي څه پټ کړم او هر ډول کوششونه چي زه یې د سـیوژه د ژونـد د ښـه کولـو دپـاره کوم بې گټې دي.

ډېره اسانه ده چي یو څوک د ده غوندي هلک د ځان سره وساتي او نـس یـې ورتـه مـوړ کړي ښه جامې ور ته ور واغوندي او آن ښونځي تـه یـې ولېـږي امـا دوی تـه د ښـه ژونـد کولو او کار کولو توصیه کول بیا خاص زما غوندي خلگو دپاره چي خپله هم کوم کار نـه تر سره کومه ناممکنه ده.

زموږ د ژوند عکس کوم څه چي دوی ته ورښایي هغه د کار نه تر سره کـول دي د سـویژه تللو په ما کي د ناراحتۍ حس نه را ولاړوئ بـل آخـره هغـه نقشـه چـي د بینوایـانو سره د مرستي دپاره مي ترحه کړې وه تر سره کړه او په دې وخت کي بعضي خلگـو ماتـه د دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره د کومک دپاره ویلي وه د یوې میاشتي په جریان کي مي تر سلو پوري داسي فقیران یاداښت کړې وه چي کېدای سي زه ور سره مر سته وکړم یـو څـو نومونـه مـي واخسـتل او پاتي مي بې جوابه پرېښول ځکه چي د دوی سره مرستي هیڅ امکان نه درلودلئ.

بل آخره ما ونه سوه کولای چي د دې ډلې دومره ډېري غوښـتني دي پـوره کـړم د دې تـر څنګ هغه خلګ چي زما سره یې د کومک ټېر وهلـی وو او آن داسي خلـګ وو چـي د کومک اندازه یې هم مالومه کـړې وه هـیڅ داسي څـوک نـه سـو پیـدا چـي آن یـو روبـل کومک دي هم وکړي.

د هغه لس زرو روبلو پر ځای چي خانانو راسره د دې دپاره چي دا بدبختي د منځه یوسـم یواځي هغه کارمندان چي زما ترلاس لاندي یې کار کوئ د هغه پیسو څخه چي دلته دوی ته ورکول کېدي یواځي د لس روبله کومک وکړئ مجبور وم په همدې لسـو روبلـو چـي زما کارکونکو کومک کړی وو او شل روبله چي د ښارجوړونې د خوا څخه د سرشـمېرني د دفتر سره سوی وو بسنه وکړم او دغه دېرش روبله زما سره وه او نه پوهېدم چي دغـه شـل روبله څه ډول تقسیم کړم. بل آخره د سرشمېرني کار خلاص سوی وو،

یوه ورځ د دې تر مخه چي کار خلاص کړم د هغه شلو روبلو سره چي زمـا پـه جیـب کـي وو د سوالګیرو کورنیو کمپ ته ولاړم یو مریض مي پیدا کئ چي پنځه روبلو تـه یـې اړتیـا وه ور مي کړه ښه نو په پاته پیسو څه وکړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي ما هغه مریض ته پیسې ورکولې نو زما پر شاوخوا باندي خورا ډېر سوالګر را جمعه سوه او هر یوه د پیسو غوښتنه درلودله دا چي مایې په اړه مالومات نه لرله نو له منځه یې همداسي راووتلم او د کور پر خوا ولاړم.

پر لار مي یو سپینږیری ولیدئ چي د مسو او اوسپني ټوټي یې راټولولې او د نل سره یې په ښه اواز سره سندره ویله، ده ته ور نژدې سوم او خبري مي ور سره شروع کړې تر څو مالومه کړم چي پیسو ته اړتیا لري که نه؟

یواځې یې ژوند کوئ، او د اشغالو د منځه د ارزښتمندو شیانو په ټولولو یې خپل ژوند مخ ته وړئ . دومره پیسې یې پیدا کولای سوې چي یواځې یې د خوراک او څښاک بس وي د هغه څخه مي د هغو خلګو په اړه وپښتل چي څوک پیسو ته اړتیا لري هغه راته غوصه سو او ویې وویله چي هیڅ اړ سړی نه پېژني اته روپۍ مي ده ته ورکړې هغه یې په خوشحالۍ واخستې او د ساقي خانې پر طرف ولاړئ.

زه هم د کور پر خوا ولاړم او د کور د صاحب په مرسته چي یو شریفه سړی وو یو څو مستحق کسان مي پیدا کړه او پاته پیسې مي د هغوی تر منځ وویشلې په دې ترتیب زما د کومک او همکارئ سلسله پای ته ورسېده او دې نتیجې ته ورسېدم او دا فکر مي وکئ چي خپل ژوند ته په همدې کلي کي ادامه ورکړم.

زما د نیکئ او ښېګڼي حس لکه د دیګ توښ هوا ته وختئ او د تل دپاره ورک سو خو هغه تاثرات چي ما تر لاسه کړه نه دا چي زما په روح کي د تل دپاره پاته سوه بلکي په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي مي د هغوی سره د کومک احساس وو خو په دې عقیده رسېدلی وم چي زه د هغوی دپاره هیڅ هم نه سم کولای او کله کله به دا فکر رالوېدئ چي هغه لږ کار چي ما د دوی دپاره وکئ هغه د دوی دپاره کافي وو او نور څه ته اړتیا نسته همدا لامل وو چي په ما کي د دوی سره د میني یو ډول احساس کرل سوی وو ما هیڅ کله د خپل ژوند او د دوی د ژوند تر منځ نا برابري نه حس کوله او هیڅ اذیت مي نه لیدلی.

کله چي ښار ته د تداوئ کولو دپاره ولاړم غوښته مي چي د معالجې په برخه کي خیریه کار تر سره کړم امید مي درلودلئ چي زما وضعیت د نورو سره همدا شان وي مگر په ښآر کي د خورا زیات او حقیقي فقر سره مخ سوم آن دا چي نه پوهېدم د یو خیر غوښتونکي سره څه ډول رفتار وکړم.

و مي غوښته چي یوه مقاله د خپلو سترگو لیدلو حالتو او د خپل کار د پرېښولو په اړه ولیکم او د لومړئ مقالې چي نشر کړې مي وه اصول او قاعدې بیا تاکید او تکرار کړم او ومي غوښته چي په ښارونو کي د فقر د زیاتوالي پر عواملو وږغېږم او ووایم چي څه لامل سوه چي فقر په ښارونو کي اوج ته رسېدلی او څه ډول کولای سو له دې مکروبه انسانان وژغورو.

ولي هر څو چي مي هڅه وکړه و قلم ته مي گوتي نه ورتلې. اصلا نه پوهېدم چي کوم تاثیر لري که یا ما د خپلي لومړنۍ مقالې عکس العمل لیدلی او تیجه یې ما په لاس کي درلودله ما په دې حالت کي داسي حس درلودلئ لکه یو څوک چي خپله ډوبېږي او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو سره د کومک هڅه کوي او دا راته ثابته وه چي پر سسته مځه مي تکيه لګولې ده فکر مي کولای چي ولي د دوی سره مرسته نه سم کولای په دې وخت کي مي دا دليل را پيدا کئ چي زما کوښښ د دوو وجهو څخه ناکامه سو اول دا چي د ښآر غريبان خورا ډېر دي او دويم دا چي د کلو د مسکنانو سره کلي اختلاف لري.

وروسته مي د ځانه وپوښتله په ښار کي د فقيرانو د را يو ځای کېدو علت څه دئ خپله مي ځان ته جواب ورکئ چي هغه کسان چي په کلو کي د روان معاش د پيدا کولو څخه عاجزه سي نوښار ته راځي او د خانانو پر شاوخوا جمعه کېږي او د دوی شمېر هم ورځ تر بلي زياتېږي اصلا دوی د روزۍ د پيدا کولو دپاره ښآر ته تللي او ځي نه د بل څه دپاره.

په ښار کي د روزي پيدا کولو څخه منظور څه دئ کله چي دغه جمله ښه په غور سره فکر ته واچوئ نو دا جمله يو ډول شوخی ته ورته ده ځکه يو څوک څه ډول د کلي څخه چي هلته د غنمو او نورو ضروریاتو کروندې دي هلته کارونه دي بيا هم دوی د روزي د پيداکولو دپاره ښار ته مخه کوي او په کلو کي باوجود د دې چي کارونه ډېر هم دي روزي نه سي پيدا کولای.

ما د دې پوښتني دپاره د نورو خلګو څخه هم پوښتنه وکړه دغو خلګو داسي جواب راکئ چي دغه خلګ يواځي د روزي د پيدا کولو دپاره مسکو ته راځي څنګه چي زه هم خپله دې نتيجې ته رسېدلی وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مسکو کي نه څوک څه شی کري او نه د کوم شي نه کومه ګټه لاس ته راوړي خو بيا يې هم خلګ په اسانۍ او هوسانه کي ژوند کوي او تل پيسې د خپلي اسانۍ او هوساينې دپاره مصرفوي او يو څه برخه يې و دې کثيف او چټل مخلوق ته هم رسېږي.

کله چي مي د يو ډلي پوهانو سره دا موضوع شريکه کړه نو هغوی راته وويل که څه هم يوه برخه د دوی د کار دپاره مسکو ته راځي خو بيا هم يوه برخه يې د همدې کسب دپاره ښآرونو ته مخه کوي ځکه چي د ښـآر ښايستونه دوی پـه ناآګاهانـه ډول خپـل ځـان تـه راکشوي او دغه ښکلاګاني د دې سبب ګرځي چـي د کلـو خلـګ دي ښـارونو تـه ځـان داخل کړې، اصلي لامل يې دا دئ چي هغه ثروت چي د کلو د زحمت کښو خلګـو چـي همدوی يې توليد کونکي دي د همـدوی حق دئ او د ښـارونو لټـانو تـه يـې انتقـالول د دغي بدبختۍ اصلي لامل دئ.

ما دا تحقيق وکئ چي په ټوله روسيه کي د سوالګرو همدا حالت دئ کوم چـي پـه مسـکو کي تر سترګو کېږي ځکه هغه ثروت چي په کلي کي را منځ ته کېږي د تجارانو هنرمندانو کسب کارانو په لاس له کلي ښار ته انتقالېږي او دغه ډله بايد د دې دارايۍ د انتقـال دپـاره بايد په ښار کي ژوند وکي.

يوه بله ډله هم موجود وه چي د دې خانانو دپاره يې سخت کارونـه تـر سره کولـه دوی د کلو څخـه د دې دپـاره راځـي چـي د ښـارونو د مالـدارو خلګـو د حمامونـو او اشـپزخانو کارونه تر سره کړي زموږ مفت خواره خانانو دپاره خورا موهمه وه چي ښار کي ښـه ژونـد

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکو ښه جامې واغوندو ښه آسونه ولرو او يو مجلل ژوند تېر کو او هغه غريبان چي بايد خانان واى زموږ و پاتي شونو ته يې سترگي دي د هغوى دپاره دا طبعي نه ده چي بايد په همدې کفايت وکړي او په همدې سره خوشحاله سي.

دغو محرومو انسانانو يواځي په دې خاطر خپل شعور د لاسه نه دئ ورکړى چي دوى غريبان دي بلکي د دوى په منځ کي د خورا لوړ استعداد او فکر خاوندان هم سته چي آن تر ما هم لوړ درک او تفکر لري، که موږ فکر کوو چي غريبان زموږ د مجلل ژوند په اړه بې توجه دي نو اشتباه کوو د دوى دپاره دا عادلانه نه ده چي يوه ډله دي په ښه او مجلل ډول ژوند کولو ته دوام ورکړي او يوه ډله دي بيا سخت کار وکړي او زيات وخت دي آن ښه خوراک هم تر لاسه نه کړي او وږي دي بيده سي مگر په لومړي سر کي د دغي بې عدالتۍ څخه غمجن او قهرجن کېږي مگر وروسته ورو ورو په دې پوهېږي چي دغه لويه فاصله زموږ او د دوى تر منځ يو طبعي او قانوني ده او بل آخره فکر کوي چي د کار کولو څخه لاس پر سر سي او په دغه مرض اخته سي.

بعضي د دوى خپل هدف ته ورسېږي بعضي ورته نژدې سي او بعضي-بيا هدف ته تر رسېدو وړاندي له پښو و غورزېږي او بيا ورو ورو بعضي-يې غلا بعضي-يې سوال او بعضي يې په نورو غير قانوني لارو باندي لاس پوري کوي.

دا بسنه کوي چي خپل شاوخوا ته وگورو او فکر وکړو نو پوى به سو چي دغه خلگ زموږ څخه په تقليد کولو باندي يو داسي حالت ته رسېدلي دي او د فقر په شله کي يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ته دوام ورکړی دئ ما چي څونه د دې فقیرانو او سوالگرو خلگو په اړه څېړنه تر سره کړه نو پوی سوم چي اصلي لامل د دې خلگو د بختې دا دئ چي موږ خانان د کلو څخه د ثروت او مالداری په لوټلو او ښار ته یې په انتقال سره دغه خلگ دغي بدبختۍ ته رابولو.

اصلاً زه د دې لاري څخه دغي نتیجې ته ورسېدم اول دوی د همدې خانانو سره کرکه پیدا کوي او د دوی سره په کار کولو کي خپل همت د لاسه ورکوي او تل باید د خانانو د رضا کولو کوښښ وکړې تر څو یوه گوله ډوډۍ چي دوی یې دلته پیدا کوې له لاسه ور نه کړي.

زما د کومک د ترحي د ناکامۍ یو لامل هم د دوی نه صمیمیت او نه یووالی وو چي ماته یې د یو انسان نه بلکي د یو سامان په سترگو کتله او دغه ټکي زما او د دوی نژدې کېدل مشکل کړې وه اصلا دا زما د لیاقت د نه شتون نتیجه نه وه بلکي دا د دوی نه صمیمیت وو چي زه یې د مخکي تگ څخه راگرځول.

څه ډول به د هغه خلگو سره چي خپل د ژوند حقیقت او واقعیت یې له نورو انسانانو څخه پوټولی ور سره کومک او مرسته وسي. خبره داسي حالت ته رسېدلې وه چي آن کله کله به یې ښکنځل او نوري بدي خبري کولې.

یوه ورځ مي د یوه سپین ږېري سړي سره چي سایټي ایف یې نوم و او زما د خور کور ته یې رفت آمد درلودلئ دغه موضوع واضح کړه کله چي مي د سایټي اف سره ملاقات

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکئ لا د خپلو باطلو فکرونو په تل کي وو خور مي زما د نقشې او ترحي په فکر کي وه د تل په څېر مي د هغې نقشې او ترحي تشريح کوله او هغه نتيجه چي تـرې لاس تـه راوړل کېده په شدت سره دفاع کوله.

ما وويله هغه يتيمان او بوډان گان چي غريبان دي بايد ور سره مرسته وسي او هغه دهقانان چي د دوی د لاسونو څخه د دوی شتمني لوټ سوې ده بايد بېرته و خپـل کلـو او خـپلي شتمنۍ ته واستول سي او موږ بايد د فساد د لمنځه وړلو دپاره بايد يـوه لاره جـوړه کـړو او که په دې طرحه کي کامیابه سو کېدای سي بیا کوم انسان بدبخته پیدا نه سي.

زما خور زما خبري په خورا مينه سره اورېدلې او د خبرو په وخـت کـي مـي زيـات وخـت سايتي ايف ته کتله او څه ډول چي مي د هغه د تجربې او علـم پـه اړه اوربـدلې وه نـو مـا غوښتله چي هغه دي زما خبري تاييد کړي خاصتا مي دقت کولی چي نوموړی زما خبري ښه و فهموي دی هم د نورو میلمنو په څير چي په کور کي په ارامه ناست وه بې حرکته او ساکت وو.

ما دا ذهنيت واخستئ چي زما خـبرو تـه کـوم ارزښـت نـه ورکـوي او د خپلـو افکـارو پـه درياب کي لاهو دئ زه چي د خپلو خبرو څخه ستړی سوی وم د هغـه څـه مـي د هغـه د نظر او فکر پوښتنه وکړه و يې ويل څه چي تا وويله بې مانا او عبـث دي ومـي ويـل ولي؟ ځکه چي د دې څخه کومه گټه لاس ته نه نه راځي د اعتراض په ډول مي ورته وويله څـه ډول پايده نه لري ايا پايده نه لري چي يو وړی کس دي موړ کړم. ويې ويل يا يا تـه وړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مړوې بلکي ته شاوخوا ګرځي او که کوم چا شل پولو پیسو ته اړتیا درلودله ور سره مرسته کوې ایا دا فکر کوې چي په دې پیسو دي واقعا د ده سره مرسته وکړه، یا یا ته باید په دې پوه سي کوم څه چي هغوی ورته اړتیا لري چي مرسته ور سره وکړې هغه مانوي مرسته او کومک دئ نه مادي کومک په هغه صورت کي چي ته دوی ته پیسې ورکوې په ډېر لږ وخت کي دغه پیسې د هغوی څخه مصرفېږي.

یا ښاغلی سایټي اف زه لومړی د دوی ژوند مطالعه کوم او وروسته غواړم یا ورته د کار زمینه برابره کړم یا کومه مرسته چي مو په وسه وي ور سره وکړم، دا ډول نه سې کولای چي د چا همکاري وکړې نو بیا څه باید وکړو پرېږدو چي د لوږي څخه هلاک او مړه سي، ولي مړه کېږي د دوی عاید ډېر زیات دئ ما چي څه د مسکو د غریبانو په اړه درته وویله تا لکچي غور نه وو پرکړی د دوی تعداد خورا زیات دئ یواځي په مسکو کي شاوخوا شل زره وږي کسان وجود لري په نورو ښارونو کي یې هم شمېر خورا زیات دئ و یې خندل او ویې ویل شل زره په مسکو کي نو ښه ستا په فکر په ټوله روسیه کي به څومره غریبان شتون لري یو میلیون به سي څومره.

زه یواځي د مسکو د غریبانو په اړه بحث کومه دا او د ټولي روسیې غریبان څه اړیکه سره لري. ډېر نژدې اړیکه لري که چرته کار کوې نو باید د ټولو په اړه فکر وکړې او باید ووایې چي هر خان یو غریب خپل کور ته راولي او د هغه څخه ساتنه وکړې که د دوی شمېر دوه برابره هم سي دومره خانان هم سته چي دوی ټول ور سره ځای سي ټول یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای یو د بل سره په شریکه ژوند وکړي یو د بل سره خبري وکړي دا خبري ټوله بې مانا دي او کومه داسي خبره مي نه ده تر سترگو سوې چي هغه دي زما دپاره موثره تمامه سي.

په دغو ورځو کي چي څومره به و غریبانو ته نژدې کېدلمه نو د سایټې اف د خبرو ارزښت راته ښه مالومېدئ کوم انسان چي حساس وي د دومره ډېرو غریبانو په منځ کي به پنځه ډوله غذا په خوند خوند وخري؟

نو بله چاره نه چي همدا ثروتمندان باید خپل خواړه د غریبانو څخه په پټه پټه وخري او ځان د دوی د سترگو څخه پنا کړي دا هغه یواځینی کار وو چي مور خانانو به تر سره کولی کله مي چي د خپلي کورنۍ د غړو د ژوند په اړه فکر کولی نو دا احساس مي کولی چي و غریبانو ته نژدېکت کوم مشکل کار نه دئ.

مور خپل ټول عمر داسي ترتیب کړی چي همیشه فاصله وجود ولري او موتوجه سوم کوم څه چي زه په خپل ذهن کي د خواخوږۍ او رفاقت د غریبانو سره لرم هغه کوم ریشتنې خبره نه ده زه په خوراک چښاک جامو او آن تعلیم کي یواځي د یوه روش څخه کار اخلو او هغه دا چي زمور او د خورانو تر منځ باید توپیر وسي او توپیر موجود وي.

کله چي ور سره اشنا سوم نو د دوی سره په کومک کولو زما په ذهن کي خورا تزلزل را منځ ته سوی وو او هغه مي ورځ تر بلي ناراحته او نا ارامه پیدا کولی ځکه هغه برخه پیسې چي دوی لاس ته راوړلې په هغه به ناراضه وه او که مي ډېري پیسې ورکولې هم نو بیا به

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ناراضه مالومېده او د دې خلگو د ژوند ټوله برخه نا رضیاتی نېولې وه آن ډېر وخت به یې د تنفر په ډول موږ ته کتله.

یوه ورځ یوه سوالگر چې ما ورته لس روبله ورکړه بېله منني را څخه روان سولو او داسي را څخه روان سو لکه ما چي ور ته رد، بد او ښکنځل کړي وي، ما په دې وخت کي خپل ځان ملامت او نا راحته احساس کئ هغه د وجدان ارام چي به ما د کوم غریب سره تر کومک کولو وروسته احساسولی هغه احساس مي و نه کئ مگر زما خپل حالت نه وو اختیار کي او هغه احساس چي ما د غریبانو په اړه ذهن کي درلودلئ وژلی یې.

ما غوښته چي د دوی ژوند زموږ د ژوند غوندي عادي او ارامه وي او ما دا احساس درلودلئ چي د ښېگڼي خوند به تر دې وروسته حس کړم او کله چي به مي د هر غریب سره څومره ډېره مرسته کوله هغه به هغه پیسې ډېري ژر مصرفولي بېرته به خپل ژوند او سوال ته راگرځېدلی.

څو ځلي مي دا تجربه تر سره کړه خو د معمول په څېر هغه به هغه پیسې برباد کړې او بېرته به خپل ژوند ته راوگرځېدئ ما نه سوه کولای چي داسي خلگ له خپلي شاوخوا څخه وشړم او مجبور سوم څه چي مي درلودله هغه به مي ورته بخښله خو آخر دا پوښتنه راسره پیدا سوه مگر تر کومه؟ څومره؟ او تر کومه ځایه؟

زه په دې پوه سوم چي زما د کار مقصد د لومړی ورځي څخه غریب دوستي نه وه بلکي د ځان ښونه وه او که زما مقصد دا وای نو ما به تر څه کومک وروسته د څه ارامی

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس کولی مګر زه اشتباه وم د هغوی فقر داسي لوړ وه چي نه ختمېده بلکي فقر به نه ورته وایو بلکي د هغوی بې باکي د هغوی فرهنګي لوړې د هغوی حرص.

په لومړي کي مي اورېدلې وه چي خلګو زما په اړه داسي ويله چي دا کس خپلي پیسې پر ډېران غورځوي او کوم داسي ګټوره نتیجه هم په لاس کي نه لري او دوی دا فکر کوئ چي دا سړی د خورا زیاتي سرمایې لرونکی دئ، مګر داسي نه وه زما سرمایه څه زما د کار او څه زما د کتابونو د پلورلو څخه لاس ته راتله او دغه پیسې مي پر همدې لاري مصرفولې او ما دا ښېګڼه او نیکي بلله مګر نیکي او ښېګڼه اساسې او اصولي کار غواړي خو ما دا اصول نه پېژندله.

بلاخره مي د ځان څخه و پښتل څه بايد وسي زه د خپلي بې عقلی او خپلي ناپوهی اخري حد ته رسېدلی وم او په دې مي اعتراف کړی وو او په همدې خاطر مي ډېر رنځ او تکلیف ذهني شکنجه ليدله مګر په راتلونکي کي مي د داسي اشتباه تکرار ته باید زړه نه وای ښه کړی او خپلي اشتباه ته متوجه سوی ومه.

آن تر دې حده چي د نورو غريبانو په غم کي دومره ورک سوی وم چي ځان مي خپله غريب او خوار کړی وو مګر حقيقت دا دئ چي زه غواړم چي ټول خلګ له لوړي او غريبی څخه لري ژوند وکړې او هيڅ څوک هم د دې مرضه و نه کړېږي او ټوله انسانان وکولی سي په طبعي ډول ښکلی ژوند پر مخ یوسي دا زما يوه هيله ده مګر د نا برابری ظلم او دنیادارانو او تجارانو په واسطه د غريبانو څخه د دوی د ژوند لومړنی اړتیا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخستبل کېږي یو بل لامل يې زموږ غونـدي بـې کـاره او ټمبـل خانـان دي چـي د نـورو د زحمت او خوارۍ او په خولو لاس ته راغلي لومړنیو ضروریاتو څخه استفاده کوو.

هر څو که په دې اړه فکر کوو خو دا خبره ښکاره ده چي موږ کوم کـار تـر سره کـوو کـم دئ او کومه ګټه چي لاس ته راوړو زموږ تر خوارۍ ډېره ده موږ وینو چي زیاتره کـاریګر مجبوره دي تر څو ډېر او سخت کارونـه یـواځي د دې دپـاره تـر سره کـي تـر څـو خـپلي لومړنۍ اړتیا وي لاس ته راوړي له بله اړخه وینو هغه کسان چي دولت مند دي یـا غـواړي چي دولت مند سي د غریبانو د زحمته څخـه خـورا زیـات عایـد لاس تـه راوړي او خپـل ژوند په خورا رنګین ډول مخ ته وړي.

په نتیجه کي ورځ په ورځ غریبانو ته ژوند سخت او د کړاونو څخه ډکېږي او زموږ خانـانو ژوند د اوسنیو ټکنالوجیو او علمي چلونو او دوکو په زور چـي زده کـړي مـو دي ورځ تـر بلي لوړ طرف ته ځي.

نو په داسي حال کي څه باید و سي ځکه موږ خانـان ورځ تـر بـلي خانـان کېږو او داسي حال ته رسېږو چي په خوانیو وختونو کي داسي ژونـد یـواځي خلګـو پـه خپـل خـوب او خیال کي لیدلی سو قیصه تر داسي حاله رسېدلې ده چي یوه ډله زمـوږ خانـانو خـو داسي حال ته رسېدلي دي چي خپل ځان او اولادونه يې د کار د قیده او تکلیفـه خـلاص کـړې خو بیا هم د غریبانو د خولو په زور سره ورځ تر بلي يې سرمایه زیاتېږي او دغه سرمایه يې اولادونو ته په میراث پاتېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نورو خلگو په ذهن کي د داسي خلگو ژوند يواځي د هغوی هيلي او غوښتني او خيالات کېدلای سي دغه وضعيت په خپله مور خانانو ايجاد کړی دئ او بيا وروسته ښارونو ته ځو چي هلته هيڅ شی نه را منځ ته کېږي او يواځي مصرفيږي هغه کار کونکي چي زمونږ سره په کار کولو زمونږ په مرض اخته سوې په مونږ پسې ښارونو ته راځي وروسته دوی په چلبازۍ شروع کوي او د دې دوو لارو څخه حتما يوه لار نه يوه لاره ځان ته انتخابوي يا ځان ته داسي کار پيدا کوي چي کم کار وکي او ډېر عايد لاس ته راوړي او يا هم خپله ټوله دارايي بايلي او بيا د سوالگرو د بېوزلي او وږي ټولنې او ټولی سره يو ځای کيږي.

هو مونږ د داسي طبقې خلگ يو چي د غريبانو د لاسونو څخه د هغوی شتمني لوټوو او بيا د هغې په واسطه سره بېرته همدې طبقې ته دوکه ورکوو واقعا که مونږ ريشتيا هم غواړو چي د غريبانو سره کومک وکړو نه بايد د هغوی هستي او شتمني لوټ کړو خو مونږ داسي زياتي حيلې جوړوو چي مونږ بايد داسي زندگي وکړو چي زمونږ دپاره سلگونه او زرگونه غريبان او بېنوايان کار وکړي او مونږ شتمن او دونياداره کړي.

زه د هغه سړي په شان يم چي د يو پر شا ناست يم او کشوم يې غواړم چي د هغه ژوند سم کړم او هغه ته د ژوند کولو امکانات برابر کړم بلکي که زه ريشتيا هم غواړم چي د دوی سره کومک وکړم نو بايد زه خپله د دوی د فقر او بېوزلی لامل و نه اوسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ يواځي د دې دپاره چي خد ارضايې وکړو او ځان خلګو ته ښه او غوره ثابت کړو نو سل يا هم کم او زيات روبله د يو غريب سره کومک کوو او هغوی نور هم د همدې فساد په مرداره کنده کي ډوبوو.

موږ څوک يو او زه څوک يم چي د نورو په اړه بحث کوم موږ ټوله شپه په خرمستی تېروو خوشحالي کوو او له ځانه ناخبره بېدېږو سحر بايد يوه ډله راسي چي زموږ نامنظم کړي ځايونه را منظم کړي او موږ د خوبه راکښېنوي او آن موږ د هغوی خواته د انسانيت په سترګه هم نه ګورو څوک چي سحر وختي راپاڅېږي او تر ناوخته د شپې کار کوي او هغه هم د يو کم قيمت او مزدوری په مقابل کي، هغوی بايد پر يوه کلکه تخته ويده سي تر سو بيا سحر وختي راپاسي څوک خياطي څوک تبر په لاس لرګو پسي ـ ځي او څوک نور سخت کارونه تر سره کوي.

دغه خلګ په کسب ژوند انسانيت او رحم ديلی کي تر موږ خانانو خورا زياته برتري لري او تر موږ خانانو زرځلي زحمت کشه او درانه انسانان دي که دوی کار او مزدوری او خواری ته وکتل سي نو زرځلي زموږ خانانو پر کارونو باندي ښېګڼي لري نو تاسو فکر وکئ موږ اوس غواړو له داسي غوره خلګو سره کومک وکړو چي اصلا موږ د هغوی کومک مستحق يو.

موږ يواځي خوراک کوو بېدېږو بېرته بيا خوراک کوو او بېرته بېدېږو موږ اصلا له دېنه پرته نور هېڅ کار نه کوو او زموږ د داسي ژوند دپاره بايد اشپز خټګار خياط صفاکار او

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي نور باید کار وکړي او موږ ورته وېده سو دا خلګ د دې دپاره زحمت او کار کوي تر څو زه ارام وکم خوب وکم تفریح وکم بېله دې چي موږ د هغه کسب او خوارۍ ته احترام او درناوی ولرو او بلآخره موږ بې چاره ګان چي د دوی د خواریو د برکته ارام او هوسا ژوند او او د دوی د خواریو نتیجه خورو چیښو، غواړو کومک ور سره وکړو زه دې ته حیران یم چي دا ډول خام فکر څه رنګه زما په ذهن کي ځای پر ځای سوی وو.

څه ډول ما دا فکر کوئ چي د هغو لږو پیسو په خیراتولو چي هغه هم تر ډېره زما د خپل لاس خواري نه ده د افرین شاباسي وړ و اوسم موږ هیڅ کله چاته بېله کومي پایلي څه نه ورکوو، یا غواړو مشهور یا غواړو خلګ مو ستاینه وکړي. تر څو مراسم ورته ونیسو او ټول خلګ ما وویني.

د دغو ټولو کومکونو نتیجه دوه جنایته زما ځان ښونه او د فقیر نور هم په فقر او غربت کي دننه کېده دي دا چي موږ وایو چي غریبان ولي زیاتېږي د دې سبب دا دئ چي موږ د دوی پر حقوقو یا په نا اګاهانه توګه خېټه اچولې ده او یا هم د دوی د حقوقو د خوړلو دپاره دروغجني بهانې لټوو.

نو دې پوښتنو ته باید دوه جوابه ورکړل سي چي دا هر څه بدل کړو یا دا چي دا پدېده صحیح ده او باید ژوند همداسي روان و اوسي ځکه موږ چي کله هم د همدې خلګو سره مخکېږو زیات عمر د میاشتي په پای کي چي هغه وخت هم آن نه غواړو چي د هغوی قواره ووینو او کله چي د هغوی میاشتنی عاید ورکوو نو مغرورانه یې ورکوو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان تر هغوی ښه احساسوو دا عجیبه نه ده نو بیا ولي لیونیان ملامت بولو موږ فکر کوو چي زموږ پیسې زموږ د کار حاصل دي خو که فکر وکو کوم کار؟ موږ څه کړي؟ چي دومره پیسې تر لاسه کوو با وجود د دې چي دا زموږ د کار پیسې نه دي بلکي د کارگر د لاس او خوارۍ پیسې دي.

ډېر وخت کېږي چي په امریکا او روسیه کي خورا ښه قوانین لیکل سوې خو پر کاغذ باندي په نتیجه کي خانان ورځ تر بلي خانان کېږي او غریبان ورځ تر بلي زیات او خوارېږي اصلا دا یو اخلاقي فساد دئ چي خانان یې کوي چي دوی د حیواناتو مرتبې ته کښته کوي او دا یو داسي حالت دئ چي د انسان ټول انساني حواس وژني او د خواخوږۍ فکر یې د مزغو څخه باسي.

یوه ورځ چي د خپل زوی اطاق ته ننوتم هلته کار کونکي د هغه دپاره اور بلولی او دی لا ویده وو با وجود د دې چي ده ته یې سهارنۍ جوړه کړې وه او ده ته یې څو ځلي ږغ هم کړی وو مگر دی نه وو کښېنستلی فکر مي وکړئ داسي یو کارکونکی چي سهار وختي پاسېدلی وي او خواري کاږي د داسي ټمبل او لټ دپاره باید هیڅ هم و نه کړې خو بیا مي فکر وکئ نو دوی به څه کوې پرې مي ښولی خو موږ ټول باید دا فکر وکو چي څوک غوره دي او چاته باید د احترام په سترگه وگورو.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library